RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 126r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

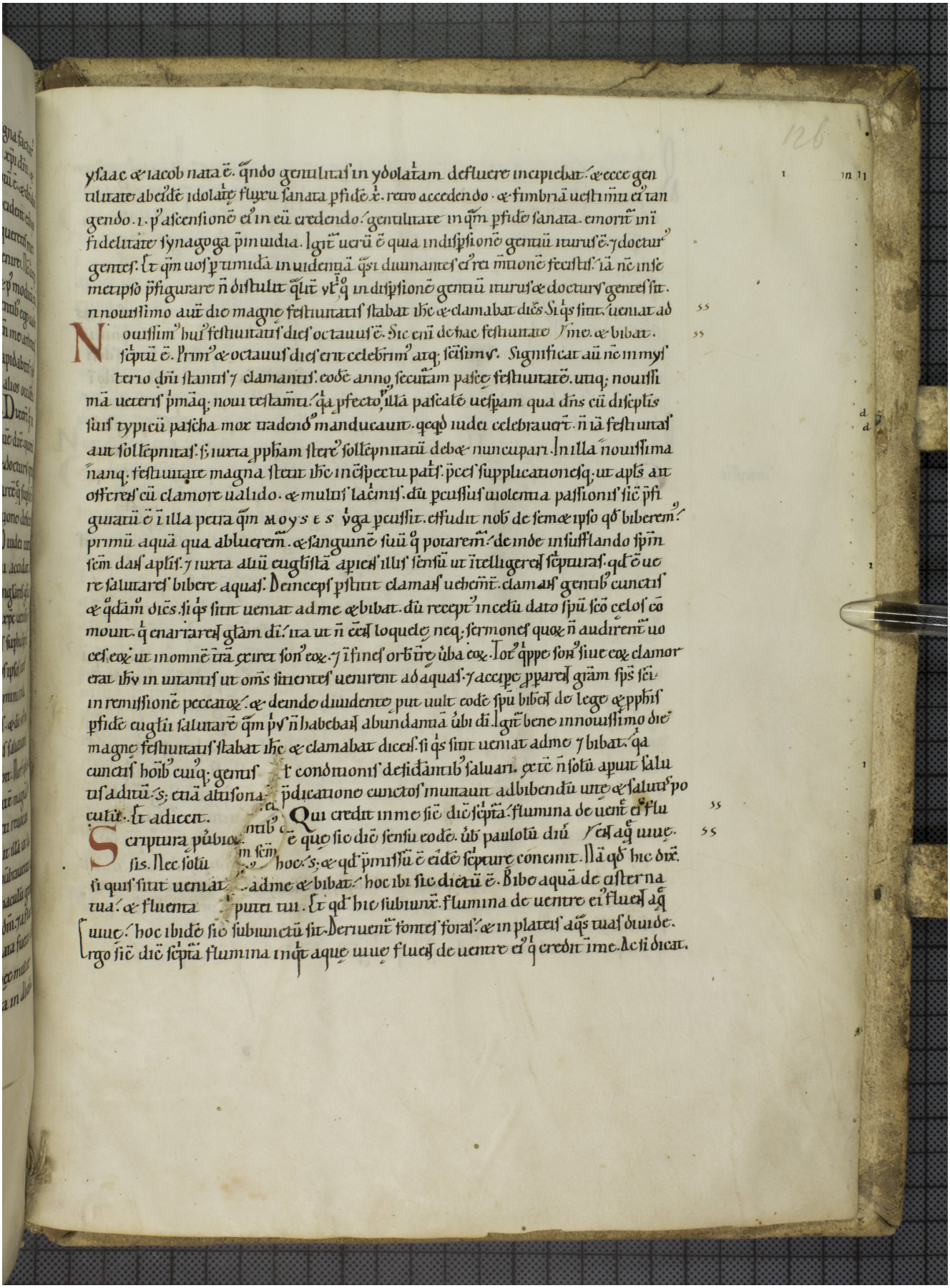

ysaac & iacob nata ē. qndo gentilitas in ydolatriam defluere incipiebat. & ecce gen
tilitate abeidē idolatrie fluxu sanata pfide. e. retro accedendo. & fimbriā uestimēti eius tan
gendo. i. p ascensionē eius in eū credendo. gentilitate in qm pfide sanata. emorrōi mī
fidelitate synagoga pīnuidia. Igit uerū ē quia indispsionē gentiū iturus ē. ydoctur
gentes. Et qm uos p timidā in uidentiā qsi diuinantes ei rei mīonē fecistis. ia nē inse
metipso pfigurare ñ distulit qlit vt q in dispsionē gentiū iturus & doctur gentes sit.
in nouissimo auē die magne festiuitatis stabat ihc & clamabat dicēs Si qs sitit. ueniat ad
Nouissim huius festiuitatis dies octauus ē. Sic enī de hac festiuitate ymne. & bibat.
sptū ē. Prim & octauus dies erit celebrim atq; scīsimus. Significat aū nō in myst
terio dñi stantis ⁊ clamantis. eodē anno secutam pasce festiuitatē. utiq; nouissi
mā ueteris pmāq; noui testamti. qa pfecto illā pascatē uespam qua dns cū discipulis
suis typicū pascha mor tradendo manducauit. qeqd iudei celebrauerī. ñ iā festiuitas
aut sollēpnitas. si iuxta ppriam stere sollēpnitatū debe nuncupari. In illa nouissima
nanq; festiuitate magna steit ihc in ūspectu patis. pces supplicationesq; ut aplis aut
offeres cū clamore ualido. & multis lacrimis. dū pcussius uiolentia passionis sic pfi
guratū ē i illa petra qm moyses ⁊ga pcussit. effudit nob de semē ipso qd biberem.
primū aquā qua abluerem. & sanguinē suū q potarem. de mōe insufflando spīm
sēm dans aplis. ⁊ iuxta aliū euglistā apies illis sensū ut itelligeres scīpturas. qd ō uo
re salutares bibere aquas. Deinceps pstitit clamans uehemēt. clamans genib cunctis
& qdām dicēs. si qs sitit ueniat ad me & bibat. dū recept in celū dato spū scō celos cō
mouit. q enariares glām dei. ita ut ñ eēt loquele neq; sermones quē ñ audirent uo
ces eē. ut in omnē tra exiret son eē. ⁊ i fines orbis tre uba eē. Tot qppe son siue eē clamor
erat ihu in uitatis ut omēs sitientes uenirent ad aquas. ⁊ accipe ppares grām sps sci
in remissionē peccatē. & deinde diuidente put uult eodē spū bibes de lege & pphis
pfide euglii salutarē qm pus ñ habebas abundantiā ubi di. Igit bene in nouissimo die
magne festiuitatis stabat ihc & clamabat dicens. si qs sitit ueniat ad me ⁊ bibat. qa
cunctis hoib cuiq; gentis [illegible] t conditionis desiderantib saluari. ex tē ñ solū apuit salu
tis aditū. s; etiā altisona [illegible] pdicatione cunctos inuitauit ad libendū uite & salutis po
culū. Et adiecit.
Scriptura pūbia [illegible] Qui credit in me sicē dicē scīpta. flumina de uentre eius fluent aq uiue.
sis. Nec solū [illegible] ē quo sic dicē sensu eodē. ub paulo diū [illegible] hoc. s; & qd pmissū ē eidē scīpture concinit. Ita qd hic dicē.
si quis sitit ueniat [illegible] ad me & bibat. hoc ibi sic dictū ē. Bibo aquā de cisterna
tua. & fluenta [illegible] puteo tui. Et qd hic subiunxē. flumina de uentre eius fluent aq
uiue. hoc ibidē sic subiunctū sit. Deriuentur fontes foras. & in plateis aqs tuas diuide.
rgo sicē dicē scīpta flumina in qt aque uiue fluent de uentre eius q credit ime. Acti dicat.